

Hobojistka **Jaroslava Čiháková Tajanovská** studovala na Konzervatoři České Budějovice, poté na JAMU v Brně a na Hochschule für Musik und darstellende Kunst ve Stuttgartu. Jejím prvním angažmá byla Moravská filharmonie Olomouc, po ní Filharmonie Brno, následovala PKF – Prague Philharmonia a nyní Symfonický orchestr Českého rozhlasu

v Praze. Od roku 2008 je součástí komorního dua Duo Spinea s Ivanou Švestkovou.

Harfistka **Ivana Švestková** studovala na Janáčkově konzervatoři Ostrava a na Pražské konzervatoři. Jako žákyně Bouškové absolvovala rovněž pražskou AMU. Od roku 2008 je první harfistkou Filharmonie Brno. Pravidelně spolupracuje s PKF – Prague Philharmonia, s orchestry v Rize a Saarbrückenu. Je členkou Ostravské bandy, účastní se projektů Czech

Sinfonietta a Baborák Ensemble. Jako sólistka vystoupila s řadou českých orchestrů a komorních ansámblů. Od roku 2013 vyučuje harfu na Konzervatoři Brno.

Wallingerovo kvarteto vzniklo v roce 1986 a záhy zvítězilo v soutěži Beethovenův Hradec. Později přibýlo čestné uznání z Pražského jara 1988 a 2. cena z mezinárodní kvartetní soutěže v Evianu. Soubor uskutečnil několik velkých turné do USA a opakovaně vystupuje v koncertních sálích Evropy, Ameriky i Afriky. Realizoval rovněž řadu nahrávek pro naše i zahraniční vydavatelství a rádia. V dnešním složení hraje od roku 2016, kdy do souboru přišel Lukáš Svoboda. S výjimkou Miroslava Kováře jsou členové kvarteta zároveň členy Filharmonie Brno.

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas a vypnuli své mobilní telefony. Změna programu a účinkujících vyhrazena!

Za podporu a spolupráci děkujeme

Zveme vás na

Mozartův efekt, koncert (nejen) pro nastávající rodiče v Besedním domě 11. 2. 2023 v 17:00: hudba období baroka a klasicismu: **Mozart, Koželuh, Vivaldi, Haydn**; slovem provází Michaela Kulísková, Filharmonie Brno, dirigent Jiří Habart

Schaerer & Biondini: La Scintilla Nell'Ombra, 4. ab. koncert cyklu Jazz & World Music v Besedním domě 14. 2. 2023 v 19:00; Andreas Schaerer – zpěv, Luciano Biondini – akordeon

Z Ameriky do Česka, 2. ab. koncert cyklu Filharmonie v divadle II 2. a 3. 3. 2023 v 19:00: **Martinů** Thunderbolt P-47 H 309, **Bolcom** Houslový koncert in D, **Dvořák** Symfonie č. 8 G dur; Yumi Hwang-Williams – housle, Filharmonie Brno, dirigent Dennis Russell Davies

Dialogy, 4. ab. koncert cyklu Komorně v Besedním domě 5. 3. 2023 v 19:00: **Weinberg** Sonáta pro dvoje housle op. 69, **Schnittke** Sonáta č. 2 pro housle a klavír, **Bolcom** Sonáta č. 2 pro housle a klavír, **Kutavičius** Rozprava s neznámým, koncert pro dva klavíry a zvukový pás; Yumi Hwang-Williams – housle, Milan Pařa – housle, Katarína Pařová – klavír, Dennis Russell Davies – klavír

Filharmonie Brno, příspěvková organizace

Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801
www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno. Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Jihomoravského kraje a Ministerstva kultury ČR.

67. koncertní sezona 2022 2023

Proměny Komorně v Besedním domě
3. abonentní koncert
Besední dům
1|2|2023

Filharmonie Brno Philharmonic

FRANTIŠEK ANTONÍN RÖSSLER-ROSETTI

Sonáta B dur pro harfu op. 2 č. 3

(úprava pro harfu a smyčce: Lucie Možná) | 9'

1. Adagio maestoso. Allegro
2. Romanze. Andantino
3. Rondo. Allegretto

OTOMAR KVĚCH

Hrubínovské proměny,

sextet pro hoboje, harfu a smyčcové kvarteto | 23'

1. Allegro molto moderato (Je v nás prostá touha žít)
2. Presto (Mají v hlavě starosti jako much)
3. Adagio molto (Copak je možné, že smrt zevšední?)
4. Allegro risoluto (Neboť kdyby zašel chlapec v muže, nic by nezbylo z lásky, nic by nezbylo z poezie)

---

přestávka | 20'

CLAUDE DEBUSSY

Tance pro harfu a smyčce | 11'

1. Danse sacrée (Tanec posvátný)
2. Danse profane (Tanec světský)

BOHUSLAV MARTINŮ

Smyčcový kvartet č. 7 „Concerto da camera“ H 314 | 22'

1. Poco allegro
2. Andante
3. Allegro vivo

Jaroslava Čiháková Tajanovská hoboje

Ivana Švestková harfa

Wallingerovo kvarteto:

Pavel Wallinger 1. housle

Jan Vašta 2. housle

Miroslav Kovář viola

Lukáš Svoboda violoncello

František Antonín Rössler-Rosetti (1746–1792) se narodil v Mimoní, i když starší prameny uvádějí jako rodiště Litoměřice a rok narození 1750. V dětském věku byl poslán do jezuitského semináře v Praze, kde získal také hudební vzdělání. I když byl vysvěcen na kněze, rozhodl se věnovat hudbě a církevní dráhu opustil. V roce 1773 byl přijat do služeb knížete Arnošta z Oettingen-Wallersteinu, v jehož orchestru působil jako kontrabasista. Tehdy si zvolil poitalštině tvar svého jména – Antonio Rosetti. Brzy získal vynikající pověst jako skladatel, jeho symfonie a koncerty byly uváděny na pařížských Concerts spirituels nebo londýnských Salomon's Concert.

V roce 1785 se Rosetti stal kapelníkem wallersteinského knížecího orchestru. Po čtyřech letech odešel na mnohem lépe placené kapelnické místo u dvora meklenburského vévody v Ludwiguštu. Vrcholem Rosettiho kariéry bylo pozvání od následníka pruského trůnu Fridricha Viléma III. do Berlína. Rosetti tam exceloval provedením svého oratoria *Jesus in Getsemane*, nedlouho poté však zemřel.

V Britském muzeu v Londýně se nachází Rosettiho manuskript z roku 1785: *Six sonates pour la harpe ou le clavecin ou pianoforte avec accompagnement de violon ad libitum* (Šest sonát pro harfu nebo cembalo či klavír s doprovodem houslí dle libosti) op. 2. Na koncertní pódia tyto Rosettiho skladby uvedl legendární španělský harfista Nicánor Zabaleta (1907–1993). Úprava **Třetí sonáty B dur** pro harfu a smyčce pochází z pera Lucie Možné (nar. 1975), absolventky Janáčkovy konzervatoře Ostrava v oboru dirigování.

Otomar Kvěch (1950–2018) vystudoval na Pražské konzervatoři skladbu a hru na varhany, ve studiu kompozice pak pokračoval na AMU u Jiřího Pauera. Zpočátku působil jako hudební režisér Československého rozhlasu v Praze, poté jako tvůrčí tajemník Svazu českých skladatelů. Od roku 1989 byl dramaturgem Českého rozhlasu, vyučoval hudební teorii a skladbu na Pražské konzervatoři a od roku 2001 i na hudební fakultě AMU. Kvěchovo skladatelské dílo zahrnuje orchestrální a komorní díla, dětské rozhlasové opery, sbory a melodramy. Zemřel ve svých osmašedesáti letech v Praze.

○ sextetu **Hrubínovské proměny**, dokončeném v roce 1999, se skladatel vyjádřil jako o nápadu, který ho „držel už od puberty“. Práci odkládal, neboť vždy tu byla řada důležitějších povinností. Nakonec jen krajní věty této čtyřvěté skladby zachovaly původní záměr, vzpomínku na sama sebe jako na mladíka plného iluzí o kráse světa. Druhá věta je naopak o realitě každodenního shonu, jenž všechn mladistvý vzlet ubíjí, velké myšlenky se rozplynou a životní naděje hasnou. Třetí věta vznikala v době těžké nemoci autorovy manželky, v čase čekání na výsledky lékařských vyšetření, z nichž některé dávají ještě naději, jiné ne. I za této situace se musí dál žít, pracovat a tvořit. Hrubínovy verše, které jsou použity jako motta vět, byly vybrány až dodatečně a nijak neovlivnily hudební obsah.

Claude Debussy (1862–1918), tvůrce hudebního impresionismu, zachycoval hudbou barvy, prchavé okamžiky a nálady světa, podobně jako se o to snažili francouzští malíři o generaci dříve. Debussyho hudba negovala všechnu dosavadní pozdně romantickou egocentrič-

nost a rovnováhu hledala v románsky jasném, průzračném hudebním myšlení. **Danse sacrée et danse profane** (Tanec posvátný a tanec světský) zkomponoval Debussy v dubnu a květnu 1904 pro harfu a smyčce; skladba měla premiéru 6. 11. 1904 v Paříži. Tance vznikaly na objednávku pařížské nástrojařské firmy Pleyel. Ta chtěla uvést v širší známost svůj nový model chromatické harfy, vynalezený v roce 1894 Gustavem Lyonem. Tato harfa díky zvláštní sadě strun nepotřebovala pedály; každý tón chromatické stupnice měl totiž svoji vlastní strunu. Královský nástroj je v obou částech skvěle využit. První evokuje půvab starodávných tanců, druhý lehkým valčíkem připomíná slavná *Gymnopedía* Erika Satieho, která vznikla o patnáct let dříve.

Bohuslav Martinů (1890–1959) složil svůj **Sedmý smyčcový kvartet** ve Spojených státech v nelehkém životním období. V létě roku 1946 přijel vyučovat skladbu do proslulého Tanglewoodu v Massachusetts. Ubytován byl v zámecké rezidenci v sousedním Great Barringtonu. Zde si přivodil těžký úraz, když udělal chybný krok a spadl z terasy. Ještě rok poté trpěl následkem ořesu mozku silnými bolestmi hlavy a nemohl soustavně pracovat, vyučovat, ba ani pohybovat se bez pomoci. Domů přes oceán se vrátit v tomto stavu rozhodně nemohl, ani kdyby – řečeno přesně jeho vlastními slovy – „vzal avion“ (cestoval letadlem). V tomto období mu byla silnou oporou Roe Barstowová, z čehož se vyvinul vztah, jenž ho logicky odcizoval od manželky Charlotte. Ta přitom na jaře 1947 odjela do Evropy a obětavě připravovala půdu pro návrat Martinů domů do Československa. Nikdo netušil, jak 25. února 1948 vše radikálně změní...

Sedmý smyčcový kvartet vznikl v New Yorku v červnu 1947. Je dedikován „mé ženě“, což asi bylo myšleno jako omluva. Předchází *Šestý smyčcový kvartet* Martinů totiž dedikoval Roe. Její jméno však bylo z autografu důkladně vyškrábáno. Ani název „Concerto da camera“ se k tomuto dílu, vzdálenému koncertantnímu charakteru, jaksi nehodí. Navzdory tomu, co autor tehdy prožíval, je *Sedmý smyčcový kvartet* dílem plným klidné radostné pohody, což jej činí patrně nejhranějším ze všech kvartetů skladatele.

Emil Drápela